

"בנק המיזרחי" הדיח אמריקאים ממועצת המנהלים

האסיפה הכללית של בנק המיזרחי באמריקה בחרה מחדש כמועצת המנהלים והדיחה מתוכה שני חברים שהם גם בעלי-מניות. ההחלטה באה בעיקבות תביעתם למכירת השליטה בבנק לאמריקאים, והוצאתה מידי בנק המיזרחי בישראל.

המנהלים המודחים הודיעו כי יתבעו מנכ"ל בנק אינוד, במקומו. בדעתו היה למנות את פרידמן לשנה כמנכ"ל הבנק באמריקה, במקום אליעזר לרנר הפורש, ואחר-כך למנותו במקום צבינרי. ואולם הרלת התוכנית לעיתונות גרמה ללחץ של בנק אינוד על פרידמן, שנסוג מהסכמתו ליגור, וכך נשאר צבינרי בלא מחליף פוטנציאלי.

מנכ"ל צבינרי נשאר בלא מחליף

את הבנק לדין על הפרת הסכם. לטע"ת, כאשר הוקם הבנק האמריקאי, קיבלו מיכתב מבנק המיזרחי הישראלי כי יכהנו במועצת המנהלים כל עוד יהיו בעלי-מניות. תשובת בנק המיזרחי בישראל היא כי לא נכתב כאילו מועצת המנהלים יכהנו, ובדעת הבנק למנותם למועצת המנהלים של חברה בת של הבנק באירופה.

המדיניות הקשוחה של מנכ"ל

מיכסת החלב של בני הרביץ

מיכסת-חלב לחקלאי היא כמו דם לאדם. שני בניו של השר יגאל הרוביץ, יוני ועזר, נטשו את יחידת-המושב שלהם בכפר-רבורג, ועברו לעיסקי השקעות עד שהתמוטטו. עתה חזרו למושב, ובהוראה מיוחדת של שר-החקלאות אושרה להם מיכסה של 300 אלף ליטר חלב לשנה.

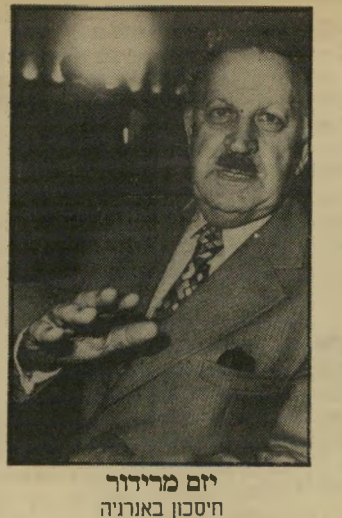
הפרשה עוררה סערה בהתיישבות, וכאשר הותקף השר, הוא השיב כי אי שר את המיכסה למושב, ולא למישפחת הרוביץ. מכיוון שכל החלב משווק באמצעות מועצת-החלב, הרי המשמעות של מיכסת-החלב שאושרה היא תשלום חודשי קבוע ומובטח ממדינת ישראל לשני הבנים.

שיינמן הוא אורח בלגי, ונראה כי עזב את הארץ ברכונו הור. עתה הוא באנטוורפן, ועובר ביהלומים. המפרק של וסניש'סון, רואה-החשבון יעקב ורקר, אמר כי הנושים קיבלו עד כה 7% מהחובות, וכי יתבע חקירה כיצד נתנו לישראלי לעזוב את הארץ באמצעות רכונן זר. החוק מחייב ישראלי להיכנס ולצאת מישראל ברכונו הישראלי, גם אם יש לו רכוננים אחרים.

שיינמן נמלט לחו"ל

היהלומן מורים שיינמן, שהוכרו כפושטני-גל ושרכוננו נלקח ממנו על ידי המיטרה, הצליח להימלט לחו"ל. שיינמן ושותפו אוסקר וסיה, נשארו חייבים יותר משיבעה מיליון דולר לבנקים וליהלומנים פרטיים.

מרידור לעסקי יאכמות

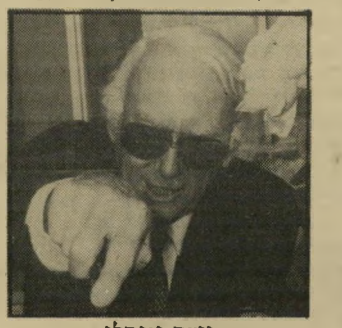
זיב מרידור חיסכון בארניה

היום יעקב מרידור הציג באחר-ונה בתערוכה בינלאומית במיאמי יאכטה משוכללת, שזכתה בתגובות חיוביות. היאכטה נבנתה במספנה הולנדית לפי הנחיות של מרידור, שגייס משקיעים למימון הבנייה.

היאכטה משוכללת ויקרה מן המקור. כל מרידור אמר כי העיסוק ביאכטה הוא תחביב בלבד, בעוד שעיקר מאמץ ציו מוקדשים להפצת ומכירת שיטתו לחיסכון באנגריה. הוא כבר מכר לחברה וסטיונהאוז האמריקאית את השימוש בטכניקת חיסכון האנגריה, ועתה החברה משתמשת בה, לדבריו, בהצלחה רבה.

גיבלי ואנגר לעסקי נדל"ן

נמצא בימים אלה בחקירה של רשות ניירות-הערך על עסקיו עם בוסקי. מושלם ריקלים היה שותף לעיסי קוט של בוסקי בהשתלטות על חברת הוויסקי האנגלית הידועה גם בכירה

יוזף גיבלי ייצוג משקיעים אמריקאים

בנימין גיבלי, יו"ר מועצת-המנהלים של חברת-החשמל, ואריה גנגר, המנהל קבוצת-השקעות אמריקאית בישראל, שרכשה את המפעלים הפטרוכימיים בחיפה, הקימו ביחד חברה להשקעות במקרקעין. ההון יבוא לחברה מהאחים מיליקן, מגרולי סוכני

משקיע גנגר 40 מיליון דולר

הבורסה באמריקה. ההון המושקע בשלב הראשון הוא 40 מיליון דולר. אחד האחים, מיכאל מיליקן, התפרסם בהמצאה ובפיתוח שיווק איגרות-זכר (ג'אנטי-בונדס). הכוונה לאיגרות-חוב עתידות-סיכון, הנושאות תשואה גבוהה מהמקובל לזוכשים. הוא מכר איגרות-זכר כאלה במיליארדי דולרים, ובכללם 200 מיליון דולר לחברת קאנון. שהיתה בעבר בשליטת ג'ורג' גלוברום. מיליקן היה קשור מאוד עם איזואן בוסקי, שהורשע על הונאה בניירות-ערך ושנידון לשלוש שנות-אסר, אחרי ששילם קנס של 100 מיליון דולר. מיליקן עצמו

כאשר בומה שביט לא רוצה כחול-לבן...

זוכרים כאשר אברהם שביט היה נשיא התעשיינים? זוכרים את מסע הפירסום שעשה לרכישת תוצרת ישראלית בלבד, בסיסמה "קנה כחול-לבן" איך שרעיותיו השתנו

במיסגרת הגיגות ה-40 למדינת ישראל מארגנים גם את תערוכת 40 שנות הישגיה-המדינה. מנהל התערוכה הוא אלוף (מיל') יעקב אבן, ובין חברי ההנהלה יושב גם בומה שביט. היועץ האמנותי של התערוכה הוא אחיו של בומה, עמר שביט.

שביט רצה באירוע יוצא-דופן, והתקשר עם חברה גרמנית, שתקרין תמונות-לייזר בשמיים מעל לתערוכה. המחיר שהוסכם עליו היה רבע מיליון דולר.

בישראל קיימת חברה ממשלתית בשם רוחם. שפיתחה שימושים אור-חיים ללייזר. החברה חתמה על הסכם להקצין תמונות בקרני-לייזר בשמיים, במיפגן המרכזי של צה"ל כיום-העצמאות באיצטדיון רמת-גן. כאשר נודע לחברה על התצוגה בתערוכה, פנתה למארגנים והשלה מדוע מייבאים כאשר יש כחול-לבן. למארגנים היה קשה לבטל את ההסכם עם הגרמנים, מה גם שמישלת גדולה של הנהלת התערוכה היתה אורחת הגרמנים לברוק את עניין הלייזר. כסופו של דבר החליטו על ביטול המופע כולו, מסיבות תקציביות.

מלך גרוזי

(המשך מעמוד 17)
מנהיגם, טרח להדגיש כי כרי להגיע אל קולותיהם צריך לעבור דרכו. למרות שהוא נתלה עליהם, יונק את משרותיו מאמונם בו, דלות התבט אויותיו של גור בנושאים גרוזיים. כמו בעניינים אחרים, גם כאן הוא מדבר כסיסמות, מפריח קליטאות לרוב. את שמי החלפתי מגוריאלישווילי לגור לא מפני שאני מתבייש במוצאי, אלא מפני שבתפיסה שלי לא חי יותר בני רוזיה. אלפים מכנייה-העדה הלכו בעיק בותי והחליפו את שמותיהם הגרוזיים לשמות עבריים.

צעיר יוצא-גרוזיה שונה מצעיר שנולד בארץ. הישראלי ליברלי יותר. אני מיקרה חריג. ישראלי לגמרי. הצעירים הגרוזיים פנו לעסוק במיסחר בגלל צרכים כלכליים. אני רוצה להפנות אותם ללימודים אקרמיים.

לעדה נרבקו תוויות שליליות בשל קומץ עבריינים. רוב יוצא-גרוזיה הם אנשים ישרים והגונים, כמוני. הפוליטיקאים המקומיים הבינו את הרמזים העבים ששלחו לעברם הגרוזיים. הם חורקים שן, עוצמים עין ותומכים בגור. מארוקאי לעולם לא יאהב גרוזי, אומר חבר מועצת העיר אשדוד. "דרוקא השינאה של שני מארוקאים לגור הגרוזי הניאה לבחירתו במחוז הדרום." וכך הוא נבחר — סניף אשדוד הוא הגדול בסניפי מחוז הדרום. מתוך 185 חברי-המחוז, 83 הם תושבי אשדוד. השאר מתגוררים באשקלון, בקריית-גת, בקריית-מלאכי ובשרות. אריה אולאי, ראש העיר, ויהודה בך הרוש, מוכיר מועצת-הפעילים, החליטו לסלק את גור מפעילותו המקומית. הרי כך היחידה לעשות זאת היתה לבעוט בו כלפי מעלה. גור, אדם חזק ושאפתן, לא ניח לאיש לדרדרו למטה. לכן תמך אולאי בגור. בפומבי תמך

נבחר גור בביתו ניצח בהפרש של ארבעה קולות

בנהרוש במתמודד המארוקאי, שאול בן-שמחון. למעשה ביקש מאנאני, בסודי-סודות, כי יצביעו עבור גור. וכך, בהפרש של ארבעה קולות ניצח גור את שאול בן-שמחון. עסקן ותיק ועתיר-קרבות. אמר בן-שמחון: "חשובים ותככים פוליטיים-קטנוניים הביאו לבחירתו של גור. סייעה לו גם פעילותו העירונית. הוא גר ועובד באשדוד. אני עובד בתליאביב. אין לי פנאי לבשל כישוליים קטנים כסירים העירוניים. "דבר נוסף — המארוקאים, שנמציים שנים רבות בארץ, אינם מצביעים על-פי נטיותיהם העדתיות. הגרוזים, שהם עלייה חדשה, מצביעים באופן אוטומטי עבור בן-ערותם." 16 בניו יחליטו חברי מרכז מ"פ לגת-העבודה אם יהיה גור חבר בכנסת הבאה. אני מאמין שאדורג במקום ריאלי, אומר גור. אני קרואור בר שימת-המועמדים של המפלגה. יש לי את כל הכישורים. אני גם צעיר, גם גרוזי, וגם תושב הדרום. וזה בריוק מה שחסר למפלגה."